

opusdei.org

Malim koracima: Pješačenje Putem sv. Jakova

Škola Southridge na Filipinima organizirala je hodočašće na Put svetog Jakova (Camino de Santiago) kako bi proslavila 40. godišnjicu osnivanja škole.

10.09.2019.

“Malim koracima... Malim koracima!”

Uhvatio sam se kako ponavljam ove riječi stižući do oznaka za tri, dva i na kraju jednog kilometra do

Santiago de Compostele u sjeverozapadnoj regiji Galicija u Španjolskoj. Ovdje su pokopani posmrtni ostaci apostola svetog Jakova Starijeg. Stoljećima su milijuni hodočasnika prolazili različite rute Puta svetog Jakova. Sada je bio naš red da krenemo pješice poput starih hodočasnika (peregrinosa), malim koracima.

Već u srpnju 2018. godine uputili smo poziv učenicima da se pridruže hodočašću kako bismo na taj način proslavili 40. godišnjicu osnivanja naše škole. Organizatori su znali da ako Southridge dalje želi nastaviti biti vjeran obrazovnoj viziji svetog Josemarije Escriva, utemeljitelja Opusa Dei, potrebna su nam i ljudska i božanska sredstva. I tako smo izradili plan našeg puta. Naše hodočašće započeli bismo posjetom Rimu (videre Petrum - vidjeti Petra) i zaključili bismo ga posjetom Fatimi, gdje se Gospa 1917. godine pojavila

trojici pastira. Između toga bio bi petodnevni, 100-kilometarski Camino (hodočašće pješice) do Santiaga de Compostela. Odabrali smo portugalsku rutu koja je krenula iz Valence u Portugalu.

Tridesetoro se prijavilo. Naše pripreme započele su duhovnim povlačenjem kako bismo razmislili o smislu putovanja. Zatim je uslijedio radni kamp izvan grada kako bi se naša tijela navikla na zahtjevniji tjelesni režim i kako bismo obavili socijalni rad u zajednici. Činili smo „mini“ hodočašća kako bismo svoju sigurnost povjerali Gospi. Posjetili smo grad Alaminos u provinciji Laguna da pozdravimo Našu Gospu od Stupa (Nuestra Señora del Pilar), sliku usko povezanu sa svetim Jakovom i župu Gospe Fatimske u gradu Las Piñas.

Na kraju, imali smo seminar da se uputimo o mjestima koja ćemo

vidjeti, svakodnevnom rasporedu i planu putovanja te o pojedinačnim zadacima unutar grupe. Ovi mali koraci polako su nas vodili u naš stvarni Camino.

Gledajući unatrag, ništa nas nije moglo bolje pripremiti za pravi put. Ono što se u početku činilo kao mačji kašalj, bilo je daleko od toga! Pješačenje po 20 kilometara, šest do osam sati dnevno tijekom pet dana (26.-30. Ssvibnja), nedostatak pravog odmora i sna, uspon na nekoliko brda dnevno po suhom i toplom vremenu i jakom španjolskom suncu, u nekim nas je trenutcima dovodilo do pitanja zašto smo uopće htjeli proći kroz ovo iskušenje.

Ali svi smo znali zašto. Naše obitelji povjerile su nam nakane za koje da se molimo, a naša voljena škola računala je na milosti koje ćemo svojom žrtvom dobiti za nju. Naš kapelan redovito je slavio misu za

nas, a također je davao razmatranja, što se ponekad događalo na čistini u šumi! Dao nam je misli za razmišljanje tijekom dnevne šetnje. Molili smo mnogo krunica dok smo hodali u grupama, parovima ili sami.

Sve to održavalo nas je u smislenom okružju: nismo bili turisti, već hodočasnici. I tako smo išli naprijed, korak po korak - noga ispred noge.

Peti dan, 30. svibnja, posljednji dan, pokazao se najteži. Naš smještaj napustili smo ranije nego inače i pješačili 26 kilometara do nadmorske visine od 260 metara preko tri brda. Galicijsko nebo bilo je bez oblaka. Sunce nije popuštalo. Portugalska ruta inače je poznata po pljuskovima, ali mi nismo vidjeli niti jednu kišnu kap. Dnevna temperatura od 34 stupnja Celziosa (94 F) davala je osjećaj vrućine kao u Manili, ali bez vlage.

Sedam kilometara od Santiaga skupili smo se kako bismo zajedno mogli ući u grad. Šetali smo zadnjom dolinom i stupili na široke ceste novog grada. Prešli smo uske uličice staroga grada. I upravo smo se tako, malim koracima, našli na širokom šetalištu Praza do Obradoiro promatrajući veličanstveno obnovljenu katedralu Santiaga de Compostela.

Stigli smo do odredišta! Nije bilo važno što su nam noge bile žuljevite i lica opaljena suncem. Nakon 200.000 koraka (prema mobilnoj aplikaciji) uspjeli smo u Santiago donijeti mnoge molitvene nakane koje smo prenijeli preko pola svijeta. Došli smo svetom Jakovu kako bismo se molili za Southridge, za naše obitelji i prijatelje moleći Nebo da usliši naše molitve, i to smo učinili! Tu noć proslavili smo izvrsnom španjolskom paellom.

Za Majku Terezu govori se da je rekla: "Ne može svatko od nas učiniti velike stvari. Ali možemo učiniti male stvari s velikom ljubavlju." Sveti Josemaria često je isticao istu ideju. Tada mi se u Santiagu de Compostela otkrilo da se nešto veliko poput hodanja Caminom postiže malim koracima. Naš vodič uvijek nas je podsjećao na važnost hodanja našim vlastitim tempom, ni prebrzo ni presporo. Ono što je bilo važnije jest da smo uvijek ostali na putu. I malim koracima svi smo stigli do našeg zajedničkog odredišta.
